

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ आदिश्वनामविश्राव्य ॥ ३५ ॥ सैनिकान्निघ्नं तं भीमं वारयामास ॥ ३६ ॥ समरोद्देशेण भूमौ ॥ ३७ ॥ अन्विष अन्विच्छ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥
 शिवीनिक्ष्वाकुमुख्यांश्च त्रिगतां सैंधवामपि ॥ जघानातिरथः संख्ये बाणगोचरमागतान् ॥ २८ ॥ सादिताः प्रत्यदृश्यंत बहवः सव्यसाचिना ॥ सपताकाश्च मा-
 तंगाः सध्वजाश्च महारथाः ॥ २९ ॥ प्रच्छाद्य पृथिवीं तस्थुः सर्वमायोधनं प्रति ॥ शरीराण्यशिरस्कानि विदेहानि शिरांसि च ॥ ३० ॥ श्वगृध्रकंककाकोलभास-
 गोमायुवायसाः ॥ अटप्यस्तत्र वीराणां हतानां मांसशोणितैः ॥ ३१ ॥ हतेषु तेषु वीरेषु सिंधुराजो जयद्रथः ॥ विमुच्य कृष्णां संत्रस्तः पलायनमना भवत् ॥ ३२ ॥
 स तस्मिन्संकुले सैन्ये द्रौपदीमवतार्यतां ॥ प्राणप्रेप्सुरुपाधावद्वनं येन नराधमः ॥ ३३ ॥ द्रौपदीं धर्मराजस्तु दृष्ट्वा धौम्यपुरस्कृतां ॥ माद्रीपुत्रेण वीरेण रथमारोपय-
 तदा ॥ ३४ ॥ ततस्तद्विद्रुतं सैन्यमपयाते जयद्रथे ॥ आदिश्यादिश्वनाराचैराजघानवृकोदरः ॥ ३५ ॥ सव्यसाचीतुतं दृष्ट्वा पलायंतं जयद्रथं ॥ वारयामास निघ्नं
 तं भीमं सैंधवसैनिकान् ॥ ३६ ॥ अर्जुन उवाच यस्यापचारात्प्राप्तो यमस्मान्क्लेशो दुरासदः ॥ तमस्मिन्समरोद्देशेन पश्यामि जयद्रथं ॥ ३७ ॥ तमेवान्विष भद्रं ते
 कितेयो धैर्निपातितैः ॥ अनामिपमिदं कर्म कथं वामन्यते भवान् ॥ ३८ ॥ वैशंपायन उवाच इत्युक्तो भीमसेनस्तु गुडाकेशेन धीमता ॥ युधिष्ठिरमभिप्रे-
 क्ष्य वाग्मीव च नमब्रवीत् ॥ ३९ ॥ हतप्रवीरारिपवो भूयिष्ठं विद्रुतादिशः ॥ गृहीत्वा द्रौपदीं राजन्निवर्ततु भवानितः ॥ ४० ॥ यमाभ्यां सह राजेन्द्र धौम्येन च महात्म-
 ना ॥ प्राप्याश्रमपदं राजन् द्रौपदीं परिसांत्वय ॥ ४१ ॥ नहि मे मोक्ष्यते जीवनमूढः सैंधवको नृपः ॥ पातालतलसंस्थोऽपि यदि शक्रोऽस्य सारथिः ॥ ४२ ॥ युधिष्ठिर-
 उवाच न हंतव्यो महाबाहो दुरात्मापि स सैंधवः ॥ दुःशालामभिसंस्तृत्य गांधारीं च यशस्विनीं ॥ ४३ ॥ वैशंपायन उवाच तच्छ्रुत्वा द्रौपदी भीममुवाच
 व्याकुलेंद्रिया ॥ कुपिता ह्रीमती प्राज्ञापती भीमार्जुनावुभौ ॥ ४४ ॥ कर्तव्यं चेत्प्रियं मत्स्यं वध्यः स पुरुषाधमः ॥ सैंधवापसदः पापो दुर्मतिः कुलपांसनः ॥ ४५ ॥
 भार्याभिहत्ता वैरी यो यश्च राज्यहरोरिपुः ॥ याचमानोऽपि संग्रामेन मोक्तव्यः कथंचन ॥ ४६ ॥ इत्युक्तौ तौ नरव्याघ्रौ ययतुर्यत्र सैंधवः ॥ राजानिवृत्ते कृष्णामादा-
 य सपुरोहितः ॥ ४७ ॥ सप्रविश्याश्रमपदमपविद्धवसीमठं ॥ मार्कण्डेयादिभिर्विप्रैरनुकीर्णं ददर्श ह ॥ ४८ ॥ द्रौपदीमनुशोचद्भिर्ब्राह्मणैस्तैः समाहितैः ॥ समि-
 याय महाप्राज्ञः स भार्यो भ्रातृमध्यगः ॥ ४९ ॥ ते स्मृतं मुदिता दृष्ट्वा पुनः प्रत्यागतं नृपं ॥ जित्वा तान् सिंधुसौवीरान् द्रौपदीं चाल्ढतां पुनः ॥ ५० ॥
 ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ दुःशालां दुर्योधनमग्निनी ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ अपविद्धा इतस्ततो विशीर्णा दृष्ट्वा कृष्णामासनानि मत्तश्च कृष्णाणां चालयाय तत् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥